

LBRIS

We know
books

Simona Miheuțiu s-a născut în Codlea, județul Brașov. Este medic oncolog și locuiește în Oradea. În anul 2019 a debutat cu primul său roman, „Fereastră spre mâine”, urmat de romanul „Destinul, o jucărie stricată” în 2020. În 2021 publică volumul de proză scurtă „Liberi să (nu) gândim” și primul volum de poezii „Geometrii de suflet”, iar în 2022 lansează romanul „Puteam fi eu”. A publicat în numeroase antologii atât proză scurtă, cât și poezii. A participat la concursuri literare de proză scurtă și de poezie, obținând numeroase distincții și premii care marchează recunoașterea sa pe plan literar.

SIMONA MIHEUȚIU

Secundele pierdute ale poeziei

Ilustrații:

Teodora Bicescu și Iris Rîpă

TOTAL PUBLISHING

VĂRSTELE POEZIEI - O NOUĂ TINEREȚE.....	7
CITITORULE, ...	13
INTERVIU CU TIMPUL	14
INTERVIU CU O CLIPĂ CURGĂTOARE.....	15
RĂSTIMPURI.....	16
VIITORUL DE APROAPE.....	17
CE-I IUBIREA?.....	19
AICI, DIASPORA	20
MOȘTENIRE.....	21
SUFLET ÎN VACANȚĂ.....	22
UN IZ DE IRIS VIOLET	23
POATE EU... POATE TU.....	25
CONTUR.....	26
CONTABIL.....	27
IULIE.....	28
SUSUR DE CUVINTE	29
MATERNA NOASTRĂ LIMBĂ	30
AICI NE-AM ISCĂLIT CU DOR.....	31
PLOUĂ, ILIE!.....	32
ÎN AȘTEPTAREA UNUI PILOT.....	33
URAREA FIICEI DIN ARDEAL	34
OFRANDĂ DE CRĂCIUN.....	35
POEZIA, CA UN TEMPLU	36
POEȚII NOȘTRI	37
CÂND DIN TINĂ RĂSAR FLORI.....	38
SECETĂ	39
VEȘNICA ODIHNĂ.....	41
CRUCEA SFÂNTULUI ANDREI.....	42
PLOUĂ PE ICOANA SFINTEI MARI	43
ÎN LINIȘTEA PĂDURII.....	44
LA MĂNĂSTIREA MOLDOVIȚA	45
PĂDUREA VĂRATEC.....	46

NEGOCIERE	47
RELATIVITATE.....	49
ADEMENIRI DE TOAMNĂ.....	50
SE FACE TÂRZIU	51
DE CE TE MIRI?.....	52
ROMANȚA UNUI FIR DE IARBĂ	53
LINIȘTEA NE COSTĂ	54
TOAMNĂ PE DRUM.....	55
TÂMPA	56
RISIPIRI.....	57
TIMPUL, NU-MI AMINTI.....	59
BIZAR DE OCTOMBRIE	60
CAD PE PĂMÂNT	61
O GRAMATICĂ GREȘITĂ.....	62
NOI.....	63
DRAMATIC	64
SOARTA.....	65
SE SCHIMBĂ ORA	67
POARTA CASEI MELE	68
CRIZANTEMELE-VESTALE	69
CRIZANTEME PENTRU PĂRINȚI	70
TINEREȚE	71
ÎNFRIGURARE.....	72
PAROLA.....	73
REÎNTOARCEREA ÎN VIITOR	75
FLUXUL DE IUBIRE	76
FALSELE PERCEPȚII	77
NATURA ÎN SCHIMBARE	78
CÂND CEASUL A STAT	79
SALCIA ALBASTRĂ.....	80
VEȘNICIILE CLIPEI	81
ALE LUMII PLÂNSE PATIMI	82
AȘA NI-E DAT.....	83
AMNEZIE COLECTIVĂ.....	84
TIMPUL CA UN ACORDEON	85
CUVÂNTUL DINTRE NOI.....	86
NEGOCIERE CU VIAȚA	87
DISONANȚE	88

VIATA CA O FRUNZĂ.....	89
ROMANȚA FRUNZEI CĂZUTE.....	91
COLIND DE ȚARĂ.....	92
HYMENOPTERA.....	93
NEAȘTEPTARE.....	95
INSOMNIE.....	96
SOLFEGII EFEMERE.....	97
RADIOGRAFIA SUFLETULUI.....	98
OMUL, UMILĂ ÎNTREBARE.....	99
NE IA TIMP.....	100
TABLOU ÎN ALB ȘI NEGRU.....	101
SUNTEM PUNCTE.....	102
ORB.....	103
UITUC E TIMPUL.....	104
ALT ANOTIMP.....	105
PRĂDĂTORILOR CULTURALI.....	106
POVESTE DE PRIMĂVARĂ.....	107
CUTREMURATE GÂNDURI.....	108
UN SCULPTOR GENIAL.....	110
DIN DRAGOSTE.....	111
DIVORȚ IMPOSIBIL.....	112
MĂRȚIȘOR.....	113
GHIOCCEL.....	115
DIN CÂND ÎN CÂND.....	116
ABSURDĂ SCLAVIE.....	117
CULOARE DE SUNET.....	118
ADEVĂRATA UMBRĂ.....	119
CE RĂSĂRIT NE-A FOST IUBIREA!.....	120
POVESTE DE PE ACROPOLE.....	121
RĂZBOI.....	122
CUVÂNTUL TÂNĂRULUI FIR DE IARBĂ.....	123
CÂINELUI MEU.....	124
BUCOVINA DE NORD.....	125
LUNA.....	127
SOARELE.....	128
LA MAREA MUTĂ.....	129
REFUGIAȚII.....	130
MONȘTRII.....	131

E LOC ÎN LUME DE-UN MIRACOL.....	132
AȘDORI.....	133
RĂSPUNS.....	134
IDEI PLECÂND.....	135
MANIPULAREA GÂNDULUI.....	136
FEROVIARĂ.....	137
CĂLĂTORIE CU TRENUL VIEȚII.....	139
SINGUR, ÎNTR-O GARĂ.....	140
TE-AM ALES PE TINE.....	141
DE CE-I ATÂTA GRABĂ?.....	142
A FOST ODATĂ, A FOST CA NICIODATĂ.....	143
ZIUA DE FLORII.....	144
INUTILITATE.....	145
RUGĂ PENTRU CEI BUNI.....	146
SEMN ZODIACAL.....	147
NUMAI VÂNTUL.....	148
ALZHEIMER.....	149
PROSTIE METASTATICĂ.....	150
MI-E DOR DE MARE.....	151
RÂNDURI PENTRU MAMA.....	152
CARACTER.....	154
ÎNSINGURARE COLECTIVĂ.....	155

CITITORULE,

*De-mi vei găsi cândva nerostite gânduri
Pe strada Singurătății, rătăcite,
Albastre, cu fir de visuri împletite,
Să le-așezi într-o scrisoare, printre rânduri,
Să le trimiți destinatarului să-i fie
Popas de cuget, pe frunte să-i rescrie
O nouă tinerețe în ale sale riduri.*

INTERVIU CU TIMPUL

— Timpule, tu ești bătrân?
— Sunt vechi precum un praf astral
Și proaspăt ca un vis real!

— Timpule, te simți stăpân?
— Doar gândul tău m-a plăsmuit
Ca să-ți creez un infinit!

— Și de ce alergi așa?
— Eu stau pe loc, tu te rotești,
Este ușor să te-amăgești!

— Totuși, cât va fi să fii?
— Voi fi cât ție ți-este dat,
Cu tine-n suflet acordat.
De-oi dispărea, tu n-ai să știi...

INTERVIU CU O CLIPĂ CURGĂTOARE

— Oprește-te pentr-un răstimp,
spre ce curgi așa grăbită?
— Sunt doar o clipă răătăcită
care m-am pierdut de Timp.

— Și, unde crezi c-ai să-l găsești?
În a vieților risipă
nu stă Timpul pentr-o Clipă,
îmi pare rău că te-amăgești!
Îți propun să stai la mine
și să-mi fii eternitate!
La schimb, vei primi de toate
din ce aș avea în sine.

— Fără timpul ce-o împarte,
o clipă-i efemeră!
Ieșind din a voastră sferă
va dispărea departe...

RĂSTIMPURI

Ce suntem noi?
Niște pietre cioplite-n caractere
De vânturi stârnite cu putere,
Lăsând în urmă ploi.
Ce suntem noi?
Răstimpuri pentru timpul ostenit,
Scurte popasuri în drumul său grăbit,
Plecând spre stele-apoi.
Ce suntem noi?
Amintirea pierdută în uitare,
O unică, ciudată întâmplare
Ce s-a-mpărțit la doi!
Ce suntem noi?
Eterul solidificat în trupuri,
Amintirile ascunse-n timpuri
Miercurea plecată-n joi,
Suntem... răstimpuri!

VIITORUL DE APROAPE

Va fi vreo diferența dintre noi și câine?
Și noi cerși-vom pentru apă, pentru pâine,
Tânjind s-avem noroc de un bun și blând stăpân,
Să ne-arunce câte-un os, să nu fie hapsân.
Vom face sluj, deveni-vom ce vrea el să fim,
Când ne va cere, vom accepta să și murim!
Iar de ne-or alerga sălbatici lupi prin vene,
Îi vom trimite în uitări și plini de lene
Vom căuta savoare în somnul cel duios.
În lanț de-om fi, vom crede că-i bine și frumos,
Ripostă n-om avea, doar vom mârâi puțin,
Prea resemnați în fața caninului destin.
Visând a rezista, haita va sta deoparte,
Dar fără niciun alfa, visele-s deșarte!
Lipsiți de-acea speranță care ne adună,
Împăcați cu soarta, noi vom lătra la lună,
Privind-o cu uimire din străina cușcă,
Câinele ce latră, se știe că nu mușcă.
O teamă însă am: ca-n acest modern răscroi
Să nu devină câinii mult mai deștepți ca noi!

CE-I IUBIREA?

— Spune-mi, mamă, ce-i iubirea
și cum să-i recunosc simțirea?

— Atunci când într-o noapte-adâncă
primești răspuns la o-ntrebare
pe care n-ai rostit-o încă,
atunci când întregul Univers
îți pare a fi plin de-nțeles,
când curgi cu timpul, în timp intrând,
tânăr mereu, bătrân nicicând,
atunci când veșnicia-ți pare
a fi o clipă stătătoare,
când împarți un infinit la doi
și infinit rămâne-n „amândoi”,
când întâmplarea-ți mișcă firea,
Atunci vei ști ce e iubirea!

AICI, DIASPORA

Țara e scoasă la mezat,
Va fi balcanicul bacșiș,
Devenind un mărunțiș
În buzunare de magnat
Și-n conturile unora.
Români ce-or fi diaspora,
Printr-un contract de mecenat,
Vor pribegi în a lor țară!
Va fi plânsul ce-i separă
Un râu în curgeri cenzurat.
Și din tot ce-a fost al lor
Vor păstra cuvântul dor
În suflet, tainic așezat.

MOȘTENIRE

Fetița mea, copilă dragă,

Îți las înalții brazi, demnă ca ei să crești,
În verdele pădurii, speranțe să-ncolțești,
Șoaptele din frunze, poveste să-ți atragă.
Îți las roșul din bujor, să înflorești cu el,
Și un albastru tare, bucata mea de cer,
Iarna să-ți colinde întotdeauna-n Ler.
Și-ți las acest pământ, să îl păstrezi la fel.

Pentru ca să-ți fie
Mult mai aproape al iubirii absolut,
Le-am luat pe toate-acestea și ți le-am cusut
Cu dragoste, în româneasca ie.

SUFLET ÎN VACANȚĂ

Îmi pun sub pernă albastre șoapte
Lăsate de mare la mal,
Să-mi unduiască emoții în noapte,
S-adie eternul din val.

Din spumă de mare scriu albe visuri
Luminate de stele,
Plutesc pe val tremurătoare-nscrisuri
Cu dorurile mele.

Luna, creponată în luciri de undă,
De veghe stând în noapte,
Se-apropie de val, în apă se scufundă,
Găsind doruri printre șoapte.

Când peste val se zbate geana zilei,
Și mi se face dimineață
În gânduri și-n cercul negru al pupilei,
Știu că mi-e sufletu-n vacanță.

UN IZ DE IRIS VIOLET

S-a-mprimăvărat o toamnă
Când, timid, petale violet
Răsăreau într-un boboc de floare,
Când bruma căpăta culoare
Ca adjectivul într-un epitet.

Lujeru-i subțire se înalță,
Încă-i fragil, se leagănă duios,
Petalele-i deschid splendoare,
Explozie de mov și de frumos –
Energii vibrează, creatoare.

În această nebunie-a firii,
Răzgândită, toamna se ascunde,
Lăsând să înflorim și noi discret,
Să-ntinerim acolo unde
Se simte iz de iris violet.